Vízia

Gramo Rokkaz

Už ani nevieme ako hrejú lúče slnka,
sú len posledné miesta kde môžme počuť vodu stále žblnkať.
Lesná zver sa schováva,
lesy zhoreli do tla.
Prišiel čas, pohltil nás najtemnejší oblak.

Štebot vtákov vymenili blesky a hromy,
z veľkých miest sú masové hroby,
pomáhajú nám naše vlastné klony,
a zákony sme si udupali jak slony.

Víťaz je hlad na-na-na-navzájom sa lovíme,
ostala nám viera keď sa bojíme tak sa modlíme.

Nikto sa nepýta ideš pod nôž,
čepeľ kópie dostávaš pod nos,
víťazstvo ti zaručuje istý odnos.

Noc strieda noc zažívaš krvavý piknik,
Výsledok evolúcie je, že máme zrak jak Riddick.

Telá slabších ostanú navždy otrasené,
jedinú energiu získávame z jadra zeme.

STOP!

Hotovo, je to len vízia no armagedon príde čoskoro.

Ľudia mali už pokŕk politických excesov,
nezniesli fakt rastu samo-deštruktívnych procesov,
nekonečných mínusov, a egorapných p*čusov,
chceli sa nás zbaviť formou nekonečných vírusov.

Iba pozabudli nato koľko nás je,
a že stále viacej ľudí o nich pravdu vie.
Pochopili že to ďalej nikam nevedie,
to nedopustili a rázom opustili väzenie.
Uvedomili si čo je večným zlom,
preto zamávali po*ebaným peniazom.
Dejiny sa premenili, nastal zlom,
nik neplakal za horiacim systémom.

Nežijeme viac jak ten nenažraný dobytok,
každému stačí dostatok,
nehromadí sa prebytok.
Ropa je prežitok,
vyúživáme vedomosť.
Cenné sa mení v bezcennosť,
z bezcenného sa stáva cnosť.

Veľkomestá sú mestá duchov,
ľudia nové mestá obývali do pár rokov.
Začíname od nuly nažívať s matkou zemou,
zem naďalej neni len p*čovinou.
Zdroje sa využívajú efektívne,
lokálne hospodárenie je perspektívne,
konáme intuitívno-inštinktívne,

v respektíve nežijeme primitívne.

V noci ma zobudil zlý sen,
a zdal sa mi ten prvý starý svet.

Je na dne mora,
tá nočná mora,
je vízia toho čo už niet.

Atómove bomby, vojny a iné dejstvá,
politika, peniaze a náboženstvá.
Dnes už zakázané ideály,
tie dejiny smutné jak funerály.

Ľudia vymenili život za veci, ktoré sa i minú len za pár minút,
dali to inému za vinu aj tak to nakoniec nechali buchnúť jak mínu.

Zatarasili cestu novým výzvam,
nepochopili že to asi nemá význam.
Nepriali zmeny čo prídu vhod,
chceli len aby sa udržal chod.

Konečne to pochopili, (haa)
moci sa tu chopili, (haa)
ľudia ochotný s ňou narábať triezvo aby sa ňou neopili. (haa)
Zbrane sa odložili, (haa)
stali sa zbytočnými, (haa)
už neplnia svoj účel bomby, samopali, delá ani míny. (haaaa)

Všetko je všetkých každý berie len čo potrebuje,
žiadne lakomstvá, krádeže to tu už nefunguje.
Žiadne súdy, polícia, peniaze no žiaľ, mám
pocit že som mal pravé videnie o krajine kde sa piesok lial.(ahh)

Tištěno z pisnicky-akordy.cz Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!